

Profeten Muhammads ﷺ Biografi

En diskussion om Profetens ﷺ livstid inklusive ädelhetens hos hans härstamning, de namn han var känd vid och omständigheterna kring hans födelse.

Innehåll:

- Hans ädla härstamning och upphöjda ursprung
- Dagen för Allāhs Sändebuds ﷺ födelse
- Året för hans ﷺ födelse och hans koppling till förstörelsen av Elefantägarna
- Profetskapets tecken förknippade med hans ﷺ födelse
- Hans amning och uppfostran

Hans Ädla Härstamning och Upphöjda Ursprung

Allāh — den Högste — sade:

اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يُجْعَلُ رِسَالَتَهُ

”Allāh vet bäst hos vem Han ska placera Sitt budskap” (Al-An‘ām, 6:124)

Sheekh Ṣāliḥ ibn Fawzān förklarar:

Allāh — den Förhärligade, den Höge — valde Muḥammad ﷺ specifikt bland alla andra människor för leveransen av Hans budskap, och "Allāh vet bäst hos vem Han ska placera Sitt budskap" på ett sådant sätt att Han bara väljer de som specifikt förtjänar att väljas för det.

Han anförtror leveransen av detta budskap till en som utan tvekan ska uppfylla det uppdrag med vilket han fick ansvaret. Ty detta är ett extremt prövande, monumentalt svårt uppdrag, på ett sådant sätt att Allāh aldrig ska välja en som är oförtjänt av att uppfylla dess ansvar. ¹

Alla Sändebud Härstammade från Ädel Härstamning

När Hiraql (*av Rom*) sökte hans ﷺ beskrivning från Abū Sufyān, frågade han honom en serie frågor. Bland dem frågade han:

"Vad är kalitern på hans härstamning bland era stammar?"

Abū Sufyān svarade:

"Han är ättlingen till en ädel härstamning."

Så Hiraql svarade:

"Det är tillståndet för alla sändebud. De härstammade alltid från de ädlaste härstamningarna bland sina respektive nationer." ²

Det vill säga, de föddes in i de största stammarna, tillskrivna ädelhet och heder och hålls i hög aktning och respekt bland sitt folk. Således är han ﷺ ledaren för Ādams barn ³ och den mest hedervärda bland dem.

Profeten Muhammads ﷺ Namn

Han är Abū al-Qāsim ⁴, Abū Ibrāhīm ⁵, Muḥammad, Aḥmad, al-Māḥī (Den som Utplånar eller Torkar Bort) på grund av hans ﷺ utplånande av otro, al-ʿĀqib (Den Siste i en Succession) ty det finns ingen profet efter honom,

al-Ḥāshir (Den som Samlar och Församlar) ty mänskligheten ska uppväckas efter honom ^{6,7} al-Muqaffī (Den som Följer; det vill säga, följer alla andra profeter kronologiskt, eller följer deras vägledning), Nabī al-Raḥmah (Barmhärtighetens Profet), Nabī al-Tawbah (Ångerns Profet) ⁸, Nabī al-Mulhamah (Krigets Profet) ⁹, Khātīm al-Nabiyyīn (Profetskapets Sigill) ¹⁰, och ‘Abdullāh (Allāhs tjänare). ¹¹

Al-Bayhaqi sade: I Koranen namngav Allāh honom ﷺ också :

Nabī (Profet), Rasūl (Sändebud), Ummī (Analfabet) ¹², Shāhid (Vittne) ¹³, Mubashshir (Bringare av Glada Budskap), Nadhīr (Varnare) ¹⁴, Dā‘iyan ilā-Allāh bi-idhnihi (Kallare till Allāhs Religion Med Hans Tillåtelse), Sirājan Munīrā (Lampa som Sprider Ljus [av Qur’ānen och Sunnan]) ¹⁵, Ra’ūfan Raḥīmā (Vänlig och Barmhärtig) ¹⁶, Mudhakkir (Påminnare) ¹⁷ och att Allāh gjort honom till en Raḥmah (Barmhärtighet) ¹⁸, Ni‘mah (Välsignelse) ¹⁹ och Hadī (Vägledare). ²⁰

Ädelheten hos Profetens ﷺ Härstamning

Han är son till ‘Abdullāh, som var son till ‘Abd al-Muṭṭalib, son till Hāshim, son till ‘Abd Manāf, son till Quṣayy, son till Kilāb, son till Murrah, son till Ka‘b, son till Lu‘ayy, son till Ghālib, son till Fahr, son till Mālik, son till Naḍr, son till Kinānah, son till Khuzaymah, son till Mudrikah, son till Ilyās, son till Muḍar, son till Nizār, son till Ma‘d, som var son till ‘Adnān. Han är utan tvekan bland ättlingarna till Ismā‘īl (frid vare med honom) även om det råder oenighet angående det exakta antalet förfäder som separerar dem.

Denna härstamning är en som de lärda är eniga om. Faktum är att alla arabstammar som härstammar från Ḥijāz-regionen kan spåra sin härstamning tillbaka till dessa förfäder. Av denna anledning, angående den Högstes ord:

قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ

”Säg (O Muḥammad ﷺ): ’Ingen belöning ber jag er om för detta utom att vara vänliga mot mig för min frändskap med er.’” (Al-Shūrā, 42:23)

Ibn ‘Abbās (må Allah vara nöjd med honom) sade:

”Det fanns inte en enda sidogren från Quraysh-stammarna utom att Profeten ﷺ kunde koppla sin härstamning till dem.”

Muḥammad Amīn al-Shanqīṭī förklarar denna āyah:

Det vill säga, att ni visar mig vänlighet i relation till den frändskap vi delar, på ett sådant sätt att ni undviker att skada mig och skyddar mig från andras skada, likt ert beteende med vem som helst som delar liknelsen av min frändskap med er. Ty det fanns inte en enda sidostam till Quraysh som inte hade någon bland dem som var besläktad med honom ﷺ.

Därför bör begäran i denna āyah inte feltolkas som att han söker betalning eller kompensation för sin leverans av Allāhs budskap, eftersom han ﷺ levererade detta budskap till alla oavsett om de var från Quraysh-stammen eller inte. Snarare hoppas alla på att behandlas med vänlighet av de som delar frändskap med dem och skyddas av sin familj från utomståendes skada. Till exempel visades detta skydd i Abū Ṭālib's handlingar, som aldrig genomfördes av honom som ett medel för att kompensera Profeten ﷺ för hans leverans av Islāms budskap.²¹

Det berättades också att Profeten ﷺ sade:

”Jag föddes inom äktenskapets ramar, inte ett resultat av olagligt sexuellt umgänge. Detta gäller varje enskild en av mina förfäder: från Ādam tills min moder och fader avlade mig. Min härstamning förblir fullständigt obefläckad av det lasciviva sexuella umgänget som karakteriserade den förislamiska okunnighetens era.”²²

Imām al-Ṣan‘ānī kommenterar:

I denna ḥadīth informerar Profeten ﷺ oss om sig själv och sina förfäder, att han ﷺ är ättlingen till en ren härstamning och att alla hans förfäder levde i obefläckade livmödrar. Det vill säga, inget olagligt sexuellt umgänge inträffade vid ett enda tillfälle under hela hans härstamning. Snarare avlades alla hans förfäder inom islamiska äktenskap. Detta har

klargjorts av de lärda, eftersom det förekom fyra varianter av äktenskap under den förislamiska okunnighetens era, varav en inträffade på ett sätt liknande metodologin hos ett islamiskt äktenskap.²³

Det berättades också autentiskt att Profeten ﷺ sade:

”Jag föddes bland de bästa generationerna som någonsin existerat bland Ādams barn. Generationer passerade, en efter en annan, tills jag fördes fram i min generation.”²⁴

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar kommenterar:

”Generation” här syftar på en samhällsklass av folk som existerar inom en enda tidsperiod. Det finns också de som specifikt definierar det som begränsat till etthundra år, medan andra begränsar det till sjuttio. Andra varaktigheter nämns också, med motstridiga åsikter som sträcker sig från ett minimum av tio och ett maximum av etthundratjugo år. Efter att ha nämnt dessa åsikter sade al-Ḥarbī: ”Enligt min mening anses en generation bara vara utgången när den fullständigt förstörts, på ett sådant sätt att inte en enda levande medlem av det samhället återstår.”²⁵

Imām al-Ṣan‘ānī kommenterar:

”Generationer passerade, en efter en annan” det vill säga, varje generation passerade, vid varierande nivåer av godhet i enlighet med den Högstes vilja, tills Han förde fram Profeten ﷺ från de allra bästa bland dem.

Om en person skulle opponera sig mot detta sägandes: Fanns det inte ledare för otro i existens under hans ﷺ generation? Skulle vi svara genom att säga: Profeten ﷺ menar med denna ḥadīth att den bästa varianten av folk existerade under hans tidsperiod i förhållande till alla andra, utan att specifikt hänvisa till varje enskild levande individ i hans era. Storheten av hans ﷺ generation uppnås bara genom att följa honom, som den Högste sade:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

”Ni [sanna följare av Profeten Muḥammad ﷺ och hans Sunnah]

är det bästa av folk som någonsin rests upp för mänskligheten.”
(Āli-‘Imrān, 3:110)

Eller kan denna ḥadīth tolkas som att innebära att det inom hans ﷺ generation finns ett folk som besitter de renaste, mest obefläckade naturerna, deras sinnen och intellekt välbalanserade, naturligt benägna mot sanningen, vars seder är exemplariska, karakteriserade av hedervärda själar av ädelhet och högsinhet (mer än någon annan generation före dem).²⁶

Och Imām Muslim berättade på auktoritet av Wāthilah ibn al-Asqa‘ (må Allah vara nöjd med honom) att Allāhs Sändebud ﷺ sade:

”Sannerligen valde Allāh Kinānah-barnen från bland (Profeten) Ismā‘īls avkomma. Sedan valde Han Quraysh-stammen från bland Kinānah-barnen. Sedan valde Han Hishāms barn från bland Quraysh-stammen. Sedan valde Han mig från bland Hishāms barn.”²⁷

Imām al-Ṣan‘ānī kommenterar:

Denna ḥadīth är ett bevis på att det är tillåtligt för en att informera en annan angående ädelhetens hos sin härstamning, att det är en manifestation av att informera andra om Allāhs gunst och välsignelser. Vad gäller Allāhs ”urval” av de stammar som nämns här, syftar det på det faktum att mänskligheten nu måste återvända till skjutet av denna härstamning för [vägledning och Islām], och att Allāh historiskt sett har gjort dem till ett folk karakteriserat av godhet, heder, generositet och tapperhet.²⁸

Muḥammad ibn ‘Alī ibn Ādam al-Ithyūbī kommenterar:

Som al-Qurṭubī — måtte Allāh ha barmhärtighet med honom — sade, väljer Allāh vem Han vill från Sin skapelse och ger dem specifikt egenskaper av fullkomlighet som blir en grund i den sfären av fullbordande. Denna hedring av de Han valt är i enlighet med Hans gudomliga, allomfattande kunskap, Hans rulning genomförd och tillämpad på Hans urval medan det inte i sig åligger Honom, och Han är inte tvingad att göra det. Snarare är angelägenheten som Han sade:

وَرُبُّكَ يُخْلِقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ

”Och din Herre skapar vad Han vill och väljer.” (Al-Qaşaş, 28:68)

Precis som Allāh har valt Ādams barn bland alla andra levande varelser i djurriket. Som den Högste sade:

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

”Och sannerligen har Vi hedrat Ādams barn, och Vi har burit dem på land och hav, och har försett dem med al-Ṭayyibāt (lagliga goda saker), och har föredragit dem framför många av de Vi har skapat med en markant preferens.” (Al-Isrā’, 17:70)

Tillräckliga bevis för urvalets av Ādams barn över allt annat kan härledas från det blotta faktum att hela denna värld skapades bara för deras fördel, som Allāh uttryckligen angav:

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ

”Och har underkastat er allt som finns i himlarna och allt som finns på jorden; det är allt som en välvilja och godhet från Honom.” (Al-Jāthiyah, 45:13)

Efter Sitt urval av Ādams barn valde Allāh från bland dem de som skulle tjäna som käril för profetskapet, platshållare för Hans budskap till resten av mänskligheten. Den förste av dem varande Ādam (frid vare med honom), från vilken Han valde de ädlaste dropparna av säd, som sedan skulle överföras från de ädlaste männens länder till bara de renaste livmödrarna, för att ge upphov till de som skulle tjäna som Hans profeter och sändebud. Som den Högste sade:

”Allāh valde Ādam, Nūḥ (Noa), familjen Ibrāhīm (Abraham) och familjen ‘Imrān framför ‘ālamīn (mänskligheten och djinnerna) (av deras tider). Avkomma, en av den andra, och Allāh är Allhörande, Allvetande.” (Āli-‘Imrān, 3:33-34)

Sedan valde Allāh Ismā‘īl och Ishāq från bland Ibrāhīms (frid vare med honom) barn som Han sade:

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

”Sannerligen har Vi inspirerat dig (O Muḥammad ﷺ) som Vi inspirerade Nūḥ (Noa) och Profeterna efter honom; Vi (också) inspirerade Ibrāhīm (Abraham), Ismā‘īl (Ismael), Ishāq (Isak)” **(Al-Nisā’, 4:163)**

Sedan valde Allāh Kinānah-barnen från bland Ismā‘īls avkomma som nämnt av Profeten ﷺ här. Sedan valde Allāh en som skulle tjäna som profetskapets sigill, utsedd som deras imām, hedrad med en bok överlägsen alla som föregick hans, profetskapordningens quintessentiella kärna, likt solen som bländar med sin ljusstyrka, deras natts fullmåne, deras kronjuvel — Muḥammad ﷺ.

Han är den siste av dem kronologiskt men föregår dem i nivå och ställning inför Allāh. Ty Han beviljade Profeten ﷺ stationen som förmedlare, fullkomnar den ädla samlingen av profeter med hjälp av hans ﷺ fullkomlighet, beviljar honom specifikt en station av beröm och ära (Maqāmā Maḥmūdā) på den bevittnade Dagen (Domedagen).

Han ska förbön på deras vägnar när han tillfrågades, han ska leda dem när skapelsen söker ett sändebud (för lättnad från Domedagens fasor), han är tillkännagöraren bland dem när de samlas inför honom, deras ledare när profetskapets ordning nämns. Han ﷺ är mottagaren av den förnämsta tilldelningen av godhet, innehavaren av lovets flagga, Ādam (frid vare med honom) och resten av mänskligheten lägre i rang än honom ²⁹. ﷺ

Det berättades också på auktoritet av al-‘Abbās som sade: Profeten ﷺ sade:

”Jag är Muḥammad ibn ‘Abdullāh ibn ‘Abd al-Muṭṭalib. Sannerligen är Allāh Den som upprättade denna skapelse och Han orkestrerade min födelse bland de bästa av Hans skapelse. Han delade Sin skapelse i två parter och gjorde mig från de bästa av de två. Han skapade stammar och gjorde mig vara från

den allra bästa stammen. Han skapade hem för dem och underlättade att jag befinner mig i det bästa av dessa hem. Så jag härstammar från de bästa hushållen och jag är den bäste av er.”³⁰

Imām al-Manāwī sade, Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah förklarar:

Det finns flera möjliga tolkningar angående hans ﷺ ord ”upprättade denna skapelse”:

”Skapelsen” som refereras till här är mänskligheten och djinnerna (al-Thaqalān). ”Skapelsen” här omfattar varje levande varelse på jorden, av vilken Adams barn är de bästa. Om detta även inkluderar änglarna, är denna ḥadīth ett bevis på att Adams barn är överlägsna till och med dem. ”Skapelsen” syftar bara på Adams barn och ”min födelse bland de bästa av Hans skapelse” syftar på honom ﷺ som föds bland Ibrāhīms ättlingar, fadern till alla araberna. ”Två parter”: Det kan tolkas som att syfta på araberna och utlänningar. Sedan delades araberna in i stammar och Quraysh gjordes till det mest överlägsna hushållet bland dem och Hāshims barn de bästa bland dem.

”Två parter” kan också tolkas som att syfta på avkomman av Ismā‘īl och Ishāq, eller att araberna själva delades in i ättlingarna till ‘Adnān och Qaḥṭān med Ismā‘īls ättlingar som spårar sin härstamning tillbaka till ‘Adnān. Sedan delades Ismā‘īls eller ‘Adnāns ättlingar in i ”stammar” och han ﷺ var ”...från den allra bästa stammen”, det vill säga Quraysh. Vilken tolkning som än tas indikerar ḥadīthen uttryckligen arabernas överlägsenhet över andra nationer (vad gäller härstamning på grund av deras relation till Allāhs Profeter och Sändebud).

Profeten ﷺ sade sedan: ”Och jag” — med Allāhs välsignelser som Han har skänkt och Hans godhet vars genomförande var förutbestämt, närvarande i Hans oändliga kunskap — ”är den bäste av er” det vill säga, vad gäller hans ﷺ själv och ande. Ty Allāh har gjort honom både till en profet och ett sändebud, den som öppnar vägledningens dörrar för denna ummah och beseglar profetskapets ordning.

”Underlättade att jag befinner mig i det bästa av dessa hem”: Det vill säga, det bästa ursprunget. Eftersom jag är en ättling till ständigt kyska föreningar, som inträffade en efter en annan fram till min fader ‘Abdullāh, alla inom lagliga äktenskap obesmittade av olagligt sexuellt umgänge.

Notera här att han ﷺ inte sade "utan stolthet" som han sade i en annan ḥadīth. Detta stämmer överens med omständigheten hos dem han talade till vars hjärtan var uppriktigt rena från att tillskriva det som är olämpligt till honom på grund av deras medvetenhet om och bekantskap med hans ﷺ sanna tillstånd. ³¹

Och det bekräftades autentiskt att Allāhs Sändebud ﷺ sade: "Jag är — utan stolthet — ledaren för Ādams barn på Uppståndelsens Dag." ³²

Jalāl al-Dīn al-Suyūṭī berättade från al-Nawawī som förklarar:

Al-Harawī sade:

"'Ledare' är ett ord som används för att beskriva en person vars godhet är överlägsen alla andras i hans samhälle." Medan andra säger: "Det syftar på den person hos vilken tillflykt söks i tider av svårighet, den man flyr till när man drabbas av katastrof. Han ordnar deras angelägenheter och visar tålamod inför det som är motbudande för dem och lindrar deras fruktan."

"På Uppståndelsens Dag": Han ﷺ har specifikt begränsat sitt ledarskap här till Uppståndelsens Dag trots att hans status existerar i detta liv och livet efter detta, eftersom det är på Uppståndelsens Dag specifikt som hans ledarskapsroll ska bli obestridligt uppenbar och fullständigt omotsagd. Detta är motsatsen till tillståndet i denna värld vari det finns otrogna kungar, härskare eller polyteistiska ledare som opponerar sig mot hans ﷺ auktoritetsposition och överlägsenhet. Detta uttalande liknar den Högstes ord:

لِّمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

"Vems är herraväldet denna Dag? (Allāh Själv ska svara på Sin fråga): 'Det är Allāhs — Den Ende, den Oemotståndlige!'"
(Ghāfir, 40:16)

Även om Allāhs ägarskap över skapelsen föregick den dagen. Detta är en form av förmaning till de i denna värld som skulle våga göra anspråk på ägarskap eller suveränitet för sig själva — antingen uttryckligen eller

underförstått — på ett sådant sätt att deras anspråk på herravälde avskärs och fullständigt motbevisas i livet efter detta.

”Utan stolthet”: det vill säga, inte fåfängt sökandes att tillskriva sig storhet. Stolthet gäller också den som skryter om det som är externt till honom själv, som ens rikedom eller rykte. Detta uttalande tolkas på ett av två sätt:

Han ﷺ gjorde detta uttalande som ett medel för att genomföra Allähs befallning:

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

”Och kungör din Herres nåd (dvs. profetskapet och alla andra nådebevisningar).” (Al-Ḍuḥá, 93:11)

Det sades som ett medel för att klargöra för sin ummah — ett som han ﷺ uppmuntrades att leverera och informera dem om — på ett sådant sätt att de kan erkänna det, tro på det och handla i enlighet med det, på ett sådant sätt att de visar honom den respekt och vördnad som han ﷺ förtjänar. Det vill säga, han ﷺ sade detta som ett medel för att informera sin ummah om de välsignelser och ledarskapsposition han hedrades med av Alläh. Han ﷺ sade det som ett sätt att informera dem om Allähs nåd beviljad till honom, informerade sin ummah på ett sådant sätt att de tror på det och behandlar honom ﷺ därefter. Av denna anledning följde han ﷺ omedelbart detta uttalande med förbehållet ”utan stolthet”, det vill säga, jag beviljades bara denna välsignelse som en gunst från Alläh, inte från mig själv, och jag uppnådde det inte med min egen makt och kraft. Sålunda är det mest olämpligt för mig att vara stolt angående den status jag har beviljats.³³

Måtte Alläh prisa och ihågkomma honom i den högsta församlingen alltid och för evigt tills Vedergällningens Dag.³⁴

Dagen för Allāhs Sändebuds ﷺ Födelse

Profeten ﷺ föddes på en måndag som styrks av den autentiska ḥadīthen i Imām Muslims Ṣaḥīḥ på auktoritet av Abū Qatādah som berättade att en beduin en gång sade:

”O Allāhs Sändebud! Vad är din syn på att fasta varje måndag?”
Han ﷺ svarade: ”Det var dagen för min födelse och när jag mottog uppenbarelsen.”³⁵

Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī sade:

Vad gäller den specifika måndagen för hans ﷺ födelse har Ibn Kathīr nämnt flera åsikter som relaterar till den liksom månaden, även om han har valt att utelämna berättarkedjorna från dem. Man kan undersöka och gradera dem som svaga i enlighet med ḥadīth-vetenskaperna utom för berättelsen om att han ﷺ föddes den åttonde Rabīʿ al-Awwal. Detta datum berättas specifikt av Imām Mālik och andra med en autentisk berättarkedja på auktoritet av den hedervärde Tabiʿī Muḥammad ibn Jubayr ibn Muṭʿīm. Jag antar att detta är den motivering som används av historiker som postulerar den åttonde som den definitiva dagen för hans ﷺ födelse. Detta är också den slutgiltiga åsikten som antagits av al-Ḥāfiẓ Muḥammad ibn Mūsā al-Khawārizmī och vald framför alla andra åsikter i frågan av Abū al-Khaṭṭāb ibn Diḥyah. Även om majoriteten av lärda tror att hans födelse inträffade den tolfte i månaden. Och Allāh vet bäst.³⁶

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn sade:

Profeten ﷺ tillfrågades angående att fasta på måndagar och svarade att måndag var dagen för hans födelse och dagen han mottog sin första uppenbarelse från Allāh, med vilken han blev en Profet. Han ﷺ gick också bort en måndag. Vad gäller hans födelse, i denna ḥadīth klargjorde han ﷺ aldrig dess månad — om det var Rabīʿ al-Awwal eller inte — eller om det var den tolfte eller annat än det. Att hans födelse inträffade en måndag är dock visst.³⁷ Vad gäller dess specifika datum, har det sagts att han föddes den andra, den åttonde, den nionde, den tionde, den tolfte, den sjuttonde eller den tjuogoandra Rabīʿ al-Awwal.³⁸

Året för Hans ﷺ Födelse och Hans Koppling till Förstörelsen av Elefantägarna

Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī sade:

Hans ﷺ födelse sammanföll med Elefantåret som berättat av al-Bayhaqī på auktoritet av Ibn ‘Abbās (må Allah vara nöjd med honom).³⁹ Detta är ett allmänt överenskommet historiskt faktum.⁴⁰

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-‘Uthaymīn sade:

Det vill säga, det år Allāh förstörde Elefantägarna som hade gett sig ut för att förstöra Ka‘bah, angående vilka Allāh uppenbarade sūran:⁴¹

”Har du (O Muḥammad ﷺ) inte sett hur din Herre hanterade Elefantägarna? Lät Han inte deras komplott gå om intet? Och sände mot dem fåglar, i flockar, som bombarderade dem med stenar av Sijjīl [härdad lera]. Och gjorde dem lika ett tomt fält av strå (av vilket säden har ätits upp av boskap).” (Al-Fīl, 105)

I denna sūrah fastställer Allāh den serie av händelser som kulminerade i Hans ’hantering av’ Elefantägarna. De var en armé som härstammade från Jemen som hade rest till Arabien i det uttryckliga syftet att förstöra Ka‘bah med hjälp av stora elefanter.

De uppdragits av Abbasinyens kung vid den tiden i relation till Jemens kungs önskan att förhindra folk från att utföra pilgrimsfärden till Ka‘bah — Allāhs etablerade hus. Han orkestrerade byggandet av en struktur som liknade Ka‘bah i sitt land och bjöd in folk att utföra Ḥajj till den istället för Allāhs hus. Vid hörandet av detta blev araberna kollektivt rasande. Till den grad att en man bland dem reste till den jemenitiska kungens struktur och defekerade däri, sedan bredde smutsen på dess väggar innan han lämnade. Vid hörandet av detta fall blev Jemens kung rasande.

Han informerade sedan Abbasinyens kung om incidenten och försåg honom med sex elefanter för hans armé. Så Jemens kung och hans armé närmade sig Ka‘bah och påstod sig vara de som skulle förstöra den, men Allāh — den Förhärligade — skyddade Sitt hus. När arméen nådde en plats kallad al-Mughammas stod elefanterna obstinata och vägrade att ens vända sig i riktning mot Ka‘bah, trots piskviftningarna av arméns

elefantförare, men när de vändes mot Jemens riktning skulle de rusa framåt.

Detta är bland Allāhs tecken. De stannade kvar tills Allāh ”sände mot dem fåglar, i flockar” det vill säga, flockar av fåglar i grupper en efter en annan, var och en av vilka höll i sin näbb ”stenar av Sijjīl [härdad lera]” det vill säga, bränd lera, exponering för eld som orsakar en härdning av stenen. Dessa stenar var inte stora utan de var snarare tillräckligt små för att träffa en man från arméén, träda in genom hans mun och lämna hans kropp från hans anus — vi söker tillflykt hos Allāh från Hans straff.

Lämnade dem ”lika ett tomt fält av strå (av vilket säden har ätits upp av boskap)” det vill säga, deras utseende liknade ett skördefält som grundligt decimerats av djur, som hade trampat över det och resulterat i ett oordnat hopkringsat högar av styckade lik.

Denna berättelse anses vara en inledning till Sändebudets ﷺ uppkomst vars uppdrag innefattar etableringen av Allāhs hus storhet.⁴²

al-Qurṭubī kommenterar:

De händelser som utspelades med Elefantägaren inträffande före Profetens ﷺ födelse anses vara bland hans mirakel beviljade honom av Allāh, trots att det inträffade före hans födelse. Det kan anses vara ett bekräftande tillfälle relaterat till hans angelägenhet, en förebyggande indikation som föregår början av hans ﷺ angelägenhet.

När Allāhs Sändebud ﷺ reciterade denna sūrah av Qur’ānen för sitt folk, var det flera Makkaner i åhörarskaran som hade bevittnat händelsen personligen. Av denna anledning sade Allāh: ”Har du (O Muḥammad ﷺ) inte sett?” för det fanns inte en enda Makkan som bevittnade vad som hade hänt utom att de också observerade ledaren för den arméén och hans elefantförare båda drabbade av blindhet efter deras misslyckande, tiggandes folk i Makkah om allmosor.

Abū Ṣāliḥ sade också: Jag fann två kafizer värda av de stenar som träffade arméén den dagen förvarade i huset hos Umm Hāni’, dottern till Abū Ṭālib. De var svarta, kantade med rött.

Al-Ḥāfiḏ ibn Rajab kommenterar:

Elefantägarnas historia anses vara ett förspel till Muḥammads ﷺ

profetskap, en prolog till hans efterföljande framträdande inför dem och hans driftsättning som Allāhs Profet. Således informerar Allāh oss om deras historia i Sin bok sägandes "Har du (O Muḥammad ﷺ) inte sett hur din Herre hanterade Elefantägarna?"

Detta ställs som en fråga, det vill säga, är inte denna historia tillfredsställande erkänd och välkänd bland ditt folk? Detta antyder att den omtalade händelsen hade fått tillräcklig ryktbarhet bland Makkas folk och att ingen arab vid den tidpunkten var okunnig om de händelser som hade utspelats.

Detta gäller särskilt för Quraysh-stammen och Makkas invånare bland vilka denna incident hade blivit berömd, på ett sådant sätt att de skulle informera varandra om den och till och med dikta verser av poesi som förevigar händelsen. Det berättades också att 'Ā'ishah (må Allah vara nöjd med honom!) sade: "Jag såg ledaren för elefantarméen och hans förare i Makkah efteråt. De hade blivit blinda och tiggde folk om mat."

Denna berättelse kan användas för att bevisa storheten hos Makkah och den respekt som den och Allāhs hus däri båda förtjänar. Profetens ﷺ födelse efter denna monumentala händelse är en indikation på hans ﷺ profetskap och hans status som sändebud från Allāh, eftersom han ﷺ sändes för att återställa Allāhs hus till sin tidigare storhet, instiftade pilgrimsfärden och ṣalāh till det båda på ett sätt som är tilltalande för Allāh [i motsats till den tidigare dyrkan av de makkanska hedningarna däri]. Således valdes denna specifika plats som hans ﷺ stad och födelseort.

Hans exil från Makkah tvingades fram enbart på grund av hans folks skadliga opposition mot hans inbjudan till Allāhs religion — den Högste. Därefter beviljade Allāh honom ﷺ seger över dem och underlättade hans auktoritativa inträde i Makkah och utövade tvingande ägarskap över staden och dess folk.

Sedan ﷺ valde han att välsigna dem med vänlighet och medkänsla, frigjorde och förlät dem för deras tidigare övergrepp mot honom och hans folk. I hans ﷺ erövring av Makkah, att han beviljades ägarskap över den och att hans ummah gavs fri tillgång till den efter honom, finns ett bevis på sundheten av hans profetskap. Ty Allāh skyddade staden innan hans ankomst från de som önskade förstöra den, förstörde dessa angripare innan Han slutligen beviljade ägarskap av staden till Profeten ﷺ och hans

följare, som han ﷺ sade: "Sannerligen skyddade Allāh Makkah från Elefantägarna, beviljande ägarskap av det till Sin Sändebud och de troende." ⁴³

Sändebudets ﷺ och hans ummahs avsikt är att instifta och främja Allāhs hus storhet, att hedra och vörda det. Av denna anledning invände Profeten ﷺ mot uttalandet som gjordes under erövringen av Makkah: "Idag är husets helighet förbigången" sägandes: "Snarare är det idag Allāhs hus storhet som etableras."

Ty folket under den förislamiska okunnighetens tid hade förorenat Ibrāhīms och Ismā'īls religion med polyteistiska ritualer och modifieringar av Hājj-pilgrimsfärdens riter. Sedan beviljade Allāh kontrollerande ägarskap av staden till Sin Sändebud ﷺ och hans ummah som renade den från sådana praxis och återupprättade Ibrāhīms monoteistiska religion som lutade sig bort från de polyteistiska praxis som tidigare hade plågat staden. Detta var som svar på Ibrāhīms och hans sons åkallelse när de ursprungligen reste Ka'bahs grunder sägandes:

رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

"Vår Herre! Sänd bland dem ett Sändebud från dem, som ska recitera för dem Dina Verser och undervisa dem i Boken (denna Qur'ān) och al-Hikmah (islamiska lagar eller visdom eller profetskap) och helga dem. Sannerligen! Du är den Allsmäktige, den Allvise." (Al-Baqarah, 2:129)

Sålunda besvarade Allāh deras åkallelse genom att sända Muḥammad ﷺ bland Ismā'īls ättlingar och uppfylla och personifiera den nämnda beskrivningen. Han ﷺ underlättade reningen av Allāhs hus och dess omgivningar från polyteism och återupprättade Ibrāhīms monoteistiska religion för vilken huset ursprungligen byggdes, som den Högste sade:

إِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

"Och (minns) när Vi visade Ibrāhīm (Abraham) platsen för det (Heliga) Huset (Ka'bah i Makkah) (sägandes): 'Associera ingenting (i dyrkan) med Mig, och helga Mitt Hus för de som

kringgår det, och de som reser sig för bön, och de som bugar sig (underkastandes sig med ödmjukhet och lydnad mot Allāh), och gör prostration (i bön, etc.).” (Al-Ḥajj, 22:26)

Profeten ﷺ informerade oss också om att detta hus kommer att fortsätta vara en plats som söks upp för pilgrimsfärd — både stora och mindre former — till och med efter Ya‘juj och Ma‘jūjs advent.

Fortsätter oavbrutet tills dess eventuella förstörelse av Abbasinyerna som — efter att ha monterat ned det — ska kasta dess sten i havet.⁴⁴ Även om detta ska inträffa efter att Allāh sänder en nådefull vind som ska avlägsna varje troendes själ på ett sådant sätt att ingen kvar finns på jordens yta. Koranen ska avlägsnas från människans bröst och deras maṣāḥif:s sidor på ett sådant sätt att varken Qur’ān eller ĩmān eller godhet av något slag ska existera på jorden. Sedan ska timmen börja, med bara den lägsta skapelsen levande vid dess kröning.⁴⁵

Profetskapets Tecken Förknippade med Hans ﷺ Födelse

Det är också allmänt accepterat att hans fader ‘Abdullāh gick bort medan hans moder fortfarande var gravid med honom ﷺ. Under den tiden sade Profeten ﷺ: ”Under graviditeten visades min moder en vision i vilken ljus emanerade från henne, dess ljusstyrka upplysande Shāms (norra Arabiens) slott.”⁴⁶

Al-Ṣan‘ānī förklarar:

”Min moder” hon var Āminah bint Wahb, en ädel dam bland kvinnorna i Banī Zuhrah-stammen.

”Visades en vision”, det vill säga, i en dröm.

”Ljus emanerade från henne, dess ljusstyrka upplysande Shāms (norra Arabiens) slott”: Det ljus som refereras till här representerar den vägledning som Profeten ﷺ förde till denna världens folk med vilken polyteismens mörker avväjdes. Shām nämns specifikt här eftersom det blev basen för hans ﷺ kungadöme, huvudstaden för hans suveränitet och herravälde. Således, i de tidigare uppenbarelserna, beskrivs han ﷺ som att ha fötts i Makkah, migrerat till Yathrib och utövat herravälde över Shām.

‘Abd al-Raḥmān ibn Nāṣir al-Sa’dī sade:

I detta ljus finns en storartad påminnelse om den stora välsignelse som tillskrivs Profetens ﷺ sändning, heltäckandet av hans budskap och den allomfattande fördelen som erhålls:

قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ

”Sannerligen har det kommit till er från Allāh ett ljus (Profeten Muhammad ﷺ) och en tydlig Bok (denna Koran).” ⁴⁷ (Al-Mā’idah, 5:15)

På auktoritet av Ḥassān ibn Thābit (må Allah vara nöjd med honom) som sade: Vid Allāh! När jag var en prepubertal yngling på bara sju eller åtta år men ändå fullt ut i stånd att förstå allt jag hörde, stod det en judisk man på toppen av ett slott i Yathrib (al-Madīnah) som började ropa så högt han förmådde: ”O judarnas samling!” När de till slut hade samlats inför honom sade de: ”Ve dig! Vad är det som är på gång?” Han svarade: ”I natt har stjärnan som markerar Aḥmads födelse visat sig.” ⁴⁸

På auktoritet av Usāmah ibn Zayd (må Allah vara nöjd med honom) som sade: Zayd ibn ‘Amr ibn Nufayl sade: En rabbin bland de nordliga arabiska rabbinerna berättade en gång för mig: ”En profet har framträtt i ert land eller är på väg att framträda, ty hans stjärna är nära. Återvänd därför till ert land, bevittna hans sanningshalt och följ honom.”⁴⁹

Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah kommenterar:

Erkännandet av att profeterna före honom ﷺ gav sina respektive samhällen glada budskap om hans förestående profetskap kan apprecieras genom följande vägar:

Uttryckligt omnämnande av honom ﷺ i böckerna som för närvarande finns i Bokens folks besittning. De som relaterade till andra om att han ﷺ verkligen nämns däri — oavsett om dessa talare har valt att acceptera Islām eller inte. Ett exempel på detta är de multipla oberoende berättelserna från Anṣār i vilka deras judiska grannar i Madīnah ständigt skulle informera dem om honom ﷺ, att han skulle uppväckas som Allāhs Sändebud och att han snart skulle vara med dem i Madīnah.

Faktum är att deras ständiga påminnelser sedan blev den drivande kraften mot Anṣārs slutgiltiga tro på Profeten ﷺ när han bjöd in dem till Islām, till den grad att de trodde på honom omedelbart utan hot om straff eller uppmuntran med belöning. Av denna anledning sades det att Madīnah var en stad som helt och hållet erövrades med Qur'ānen utan stridande som andra städer hade nödvändiggjort. Ett annat exempel på denna variant är de multipla oberoende berättelserna från de kristna som bevisar att han ﷺ nämns i deras böcker. Som berättat från Hiraql av Rom, Maqūqas Egyptens kung och Alexandrias kompanjon, och al-Najāshī Abbasinyens kung och de multipla gångerna han ﷺ närmades av kristna i Makkah. Dessa tillfällen antyds i Qur'ānen, som Allāh säger angående judarna:

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

”Även om de tidigare hade åkallat Allāh (för Muhammads ﷺ ankomst) för att vinna seger över de som inte trodde, men när det kom till dem som de hade erkänt, trodde de inte på det.” (Al-Baqarah, 2:89)

Och Allāh sade angående de kristna:

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

”Och när de (som kallar sig kristna) lyssnar på vad som har sänts ned till Sändebudet (Muhammad ﷺ), ser du deras ögon flöda med tårar på grund av den sanning de har erkänt. De säger: 'Vår Herre! Vi tror; skriv oss därför bland vittnena.'” (Al-Mā'idah, 5:83)

﴿٥٢﴾ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾

”De till vilka Vi gav skriften [Tawrah och Injil] före det — de tror på det (Qur'ānen). Och när det reciteras för dem, säger de: 'Vi tror på det. Sannerligen är det sanningen från vår Herre.'” (Al-Qaṣaṣ, 28:52-53)

På auktoritet av Ibn ‘Abbās (må Allah vara nöjd med honom) som sade:
 ”Judarna brukade åkalla Allāh för Allāhs Sändebuds ﷺ advent mot al-Aws och Khazraj-stammarna innan han sändes. Sedan, när Allāh slutligen valde att sända honom från araberna, trodde de inte och förnekade sina tidigare uttalanden.

Till den grad att Mu‘ādh ibn Jabal, Bishr ibn al-Barā’ och Dāwūd ibn Salamah sade: ‘O judarnas samling! Var fromma mot Allāh och acceptera Islām! Ty ni brukade åkalla Allāh i opposition mot oss för att Muḥammad ﷺ skulle sändas, medan vi var ett polyteistiskt folk. Ni brukade informera oss om hans förestående ankomst, och till och med beskriva honom för oss.’ Till detta svarade Salām ibn Mishkam, en medlem av Banū al-Naḍīr-stammen: ‘Vi har inte närmats av någon vi känner igen, och han är inte den vi brukade nämna för er.’ Med hänvisning till detta uppenbarade Allāh: ‘men när det kom till dem som de hade erkänt, trodde de inte på det.’

Koranens verser (āyāt) som — en efter en annan — uttryckligen nämner de tidigare profeterna som ger glada budskap om hans ﷺ ankomst och refererar till att detta finns i judarnas och de kristnas böcker bevisar alla för varje intellektuell person att han ﷺ verkligen nämns i deras böcker och är väl känd för dem.⁵⁰

Al-‘Allāmah Rabī‘ ibn Hādi al-Madkhalī sade angående āyah:

وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۖ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۖ سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ

”Muḥammad ﷺ är Allāhs Sändebud, och de som är med honom är stränga mot de otroende och barmhärtiga sinsemellan. Du ser dem buga och falla ned prostrate (i bön), söker välsignelse från Allāh och (Hans) välbehag. Märket på dem (dvs. på deras tro) är på deras ansikten (pannor) från spåren av (deras) prostration (under böner). Detta är deras beskrivning i Tawrah (Torah).”
(Fath, 48:29)

”Detta är deras beskrivning i Tawrah (Torah)” det vill säga, de egenskaper som Allāh har använt för att beskriva Muḥammad ﷺ och hans följeslagare nämns i Tawrah och var bland de uppenbarelser som beviljades Mūsá (frid

vare med honom). Allāh nämner dem i Tawrāh på grund av den höga rang de besitter inför Honom — den Välsignade, den Höge.

Det fanns ett stort antal folk från bland judarna och de kristna som var väl medvetna om Muḥammads ﷺ och hans följeslagares attribut. Denna medvetenhet galvaniserade vissa av dem att sedan acceptera Islām. Andra förblev envisa och svarslösa — vilket är ett drag som finns hos varje grupp av folk av varje religion och trosuppfattning.

Men hjärtan som verkligen och uppriktigt åtrår sanningen finns också inom varje beteckning av man, på ett sådant sätt att när de som verkligen åtrår sanningen interagerar med den, griper de den och accepterar den omedelbart för vad de uppfattar den vara. Vad gäller de som Allāh önskar bara ont för [på grund av att deras naturer är oförtjänta av godhet], avvisar och opponerar de sig mot sanningen när den presenteras för dem. Som Allāh sade angående judarnas erkännande av Sändebudet ﷺ:

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ

”De till vilka Vi gav skriften (judar och kristna) erkänner honom (Muḥammad ﷺ) som de erkänner sina söner.” **(Al-Baqarah, 2:146)**

Det vill säga, de erkänner Muḥammad ﷺ och är fullt medvetna om att han verkligen är ett sändebud sänt av Allāh. Var härstammar detta erkännande från? Det beror på att Muḥammads ﷺ och hans följeslagares attribut nämndes på hundratals ställen i deras Tawrāh. Dessa ställen nämns av Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah.

Ännu idag kan vem som helst som studerar de minimala kvarlämnade resterna av deras bok — trots dess omfattande korruption i innebörd, ordalydelser och borttagning/tillägg av hela passager — fortfarande finna omnämmande av Muḥammad ﷺ och hans följeslagare på ett rikligt antal ställen.⁵¹

Hans Amning och Uppfostran

Profetens ﷺ Första Ammande: Thuwaybah

Berättat av al-Bukhārī ⁵² och Muslim ⁵³ på auktoritet av Umm Ḥabībah (Profetens ﷺ hustru och dotter till Abū Sufyān) som sade: O Allāhs Sändebud! Giftna dig med min syster, ‘Izzah dottern till Abū Sufyān. Allāhs Sändebud ﷺ svarade: "Skulle det vara till din belåtenhet?" Hon svarade: "Ja, jag önskar inte hålla dig för mig utan att andra fruar också är närvande, och den mest älskade personen att dela i någon godhet jag besitter vore min syster." Så Profeten ﷺ sade: "Den föreningen är inte laglig för mig." Hon svarade: "Vi diskuterade tidigare din önskan att giftna dig med Abū Salamahs dotter (och i en annan berättelse) Durrah bint Abī Salamah." Han ﷺ svarade: "Menar du dottern till Umm Salāmah (hans ﷺ andra hustru)?" Så jag (Umm Ḥabībah) sade: "Ja." Han ﷺ svarade: "Om det inte vore för att hon är min styvdotter under mitt förmynderskap, vore mitt äktenskap med henne fortfarande otillåtet. Detta beror på att hon är också dottern till min fostermjölks-bror, eftersom Thuwaybah ammade både mig och Abū Salamah. Presentera därför inte era döttrar eller systrar för mig för äktenskap." Al-Bukhārī kompletterade denna berättelse med ‘Urwahs uttalande: Thuwaybah var Abū Lahabs friherre innan hon frigjordes. Hon ammade sedan Allāhs Sändebud ﷺ.

Al-Ḥāfiẓ Ibn Ḥajar förklarar:

"Skulle det vara till din belåtenhet?"

Denna fråga ställs i venen av häpnad och förvåning på grund av den naturliga svartsjuka som är inneboende i den kvinnliga läggningen.

"Den mest älskade personen att dela i någon godhet jag besitter vore min syster"

Ordet 'godhet' som används här syftar på all godhet. Det har också tolkats som att specifikt syfta på den godhet som tillskrivs att hålla Profetens ﷺ sällskap vilket nödvändiggör uppnåendet av lycka i detta liv och livet efter detta.

En godhet så magnifik att den fullständigt hämmar varje känsla av svartsjuka som normalt upplevs mellan (potentiella) medsystrar. I en annan berättelse sade hon: "Den mest älskade personen att ta del av ditt

sällskap är min syster” vilket tydligt indikerar att Profeten ﷺ är den 'godhet' som refereras till här.

”Vi diskuterade din önskan att gifta dig med Abū Salamahs dotter”

(Al-Ḥāfiẓ sade): Jag var inte i stånd att uppticka namnet på den person som nämnde Profetens ﷺ påstådda avsikt att göra så. Som sådan kan det hända att sådana rykten hade nått dem från hycklarna eftersom, med tanke på den grundläggande otillåtligheten av det föreslagna förbundet, det blir uppenbart att sådana rykten var fullständigt grundlösa.

”Dottern till Umm Salāmah (hans ﷺ andra hustru)?”

Så jag (Umm Ḥabībah) sade: ”Ja”: Frågan som ställs här av Profeten ﷺ var för syftet av bekräftelse eller för att befria sig från varje tvivel angående identiteten på den kvinna som refererades till. Frågan kan också ha ställts (retoriskt) för att kommunicera det invändningsvärda tillståndet hos ett sådant äktenskap.

Detta beror på att om hon var dottern till Abū Salamah född från Umm Salamah (och inte en annan av Abū Salamahs fruar), skulle ett sådant förbund vara dubbelt otillåtet (eftersom hon skulle vara både hans ﷺ styvdotter och hans fostermjölks-niece på samma gång). Annars, om hon inte var den direkta dottern till hans andra hustru Umm Salamah, vore hans äktenskap med henne fortfarande ḥarām, men bara för ett enda syfte (hennes varande hans fostermjölks-niece).

Från konversationen verkar det också som om Umm Ḥabībah var omedveten om otillåtligheten av sådana förbund antingen för att den āyah som detaljerar dess otillåtlighet inte hade uppenbarats vid den tidpunkten,⁵⁴ eller att den hade uppenbarats men hon trodde att sådana äktenskap var tillåtliga för honom ﷺ specifikt.

Denna andra möjlighet är mer trolig i denna fråga, eftersom den efterföljande konversationen som relaterats i ḥadīthen tydligt bevisar att den āyah som detaljerar otillåtligheten av sådana äktenskap verkligen hade uppenbarats. Med tanke på detta, angående Umm Ḥabībahs förslag

om att han ﷺ gifter sig med hennes syster också trots att ett sådant äktenskap är olagligt (som i āyah), verkar det som om hon trodde att om Profeten ﷺ övervägde att gifta sig med sin styvdotter, kunde det bara bero på att det var tillåtligt och som sådan borde han gifta sig med systemen till en av sina fruar vara ännu mer tillåtligt.

Detta beror på att äktenskap med hustrus syster bara är tillfälligt otillåtligt (så länge det första äktenskapet kvarstår), medan äktenskap med en styvdotter är permanent otillåtligt (oavsett om man förblir gift med hennes moder). Om han ﷺ övervägde att gifta sig med det som är permanent otillåtligt, måste det att gifta sig med den som bara är tillfälligt otillåtligt förtjäna att vara mer tillåten. Men Profeten ﷺ informerade henne om att sådana äktenskap är otillåtliga, att ryktena som nått henne angående hans avsikter var falska och att äktenskap med Abū Salamahs dotter är ḥarām av (följande) två skäl.

”Om det inte vore för att hon är min styvdotter under mitt förmynderskap, vore mitt äktenskap med henne fortfarande inte tillåtligt”

Det är al-Qurṭubīs åsikt att Profeten ﷺ motiverar otillåtligheten av detta förbund av två skäl:

Den föreslagna kvinnan var hans ﷺ styvdotter. Hon var också hans fostermjölks-niece.

Men han menade med detta att klargöra att till och med ett enda av dessa skäl hade räckt för att förhindra honom från det föreslagna äktenskapet, hur otillåtligt bör detta inte vara när orsaken för förebyggande är tvåfaldig och vart och ett av dessa skäl individuellt tillräckliga för att bevilja en regelbestämmelse av otillåtlighet. För att ytterligare illustrera detta, i en annan berättelse, sade han ﷺ: ”Även om jag aldrig hade gift mig med Umm Salamah, vore mitt äktenskap med hennes dotter fortfarande otillåtligt eftersom hennes fader — Abū Salamah — var min fostermjölks-bror.”

”Thuwaybah ammade både mig och Abū Salamah”

Thuwaybah var en kvinna som var friherre till hans ﷺ farbror, Abū Lahab, som frigjorde henne innan hon börjat amma Profeten ﷺ (innan han ﷺ sändes till Banī Sa‘d-stammen och amrades av Ḥalīmah al-Sa‘diyyah (må Allah vara nöjd med honom⁵⁵). (Det är uppenbart att hon frigjordes före amningen av honom även om vissa sīrah-böcker (biografier) motsäger detta och påstår att hon frigjordes precis innan hijrah, långt efter att Profeten ﷺ skulle ha amrats av henne.

Ibn Mandah nämner att det råder oenighet angående huruvida hon till sist accepterade Islām. Faktum är att Abū Nu‘aym sade: "Vi är inte medvetna om någon som diskuterar hennes acceptans av Islām förutom honom (Abū Mandah)." I sīrah-böckerna rapporterades Profeten ﷺ ha hedrat henne vid flera tillfällen och att hon skulle träda in hos honom efter hans ﷺ äktenskap med Khadījah (må Allah vara nöjd med honom!). Till och med efter att han ﷺ migrerade till Madīnah rapporterades det att han brukade sända Thuwaybah presenter. Hon gick bort tillsammans med sin son, Masrūḥ, efter erövringen av Khaybar (i det sjunde hijrah-året).

"Thuwaybah var Abū Lahabs friherre innan hon frigjordes. Hon ammade sedan Allāhs Sändebud ﷺ"

‘Urwah (berättaren av denna ḥadīth) tillade också: När Abū Lahab dog visades några av hans familjemedlemmar en vision i vilken de såg Abū Lahab i ett tillstånd av intensiv fattigdom och nöd. Så de sade till honom: "Vad har du kommit på?" till vilket Abū Lahab svarade: "Jag har inte kommit på godhet, utom att jag har fått denna mängd att dricka" — och han pekade på den lilla fördjupningen mellan tummen och de angränsande fingrarna — "för att jag frigjorde Thuwaybah."

Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī adresserar denna del av berättelsen sågandes:

Detta nämndes av Ibn Kathīr som ett komplement till den ursprungliga berättelsen av denna ḥadīth i al-Bukhārī, utom att han utelämnade att han pekade på den klena mängden dryck som tillhandahölls med sin tumme. Detta kom från en annan berättelse vilket är al-Isma‘īlīs som klargjorts av Ibn Ḥajar.

I min boken (Ṣaḥīḥ al-Sīrah) har jag fullständigt utelämnat allt

omnämmande av denna vision eftersom den inte uppfyller autenticitetsförutsättningen som fastställts i denna bok. Detta beror på följande:

Den berättades från ‘Urwah vilket gör berättelsen mursal (en variant av svag ḥadīth som inte förknippas med Profeten ﷺ). Även om en sådan vision verkligen inträffade, är identiteten hos den som faktiskt såg den okänd (dvs. en oidentifierad individ bland Abū Lahabs familj som ovannämnts). Som sådan kan den inte användas som en giltig form av bevis. Det är en vision sedd i en dröm vilket är värdelöst ändå, speciellt eftersom det relaterar till en välestablerad otrogen som Abū Lahab, vars klandervärda status uppenbarades i Qur’ānen som Allāh säger:

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ

”Må Abū Lahabs (en farbror till Profeten ﷺ) händer förgöras, och må han förgöras!” (Al-Masad, 111:1)

Med beaktande av detta säger al-Ḥāfiẓ: Denna del av ḥadīthen verkar indikera att en otrogen kan dra någon fördel i livet efter detta på grund av de rättfärdighetshandlingar han brukade ägna sig åt. Denna föreställning motsäger dock den uppenbara innebörden av āyah:

وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا

”Och Vi ska vända Oss till vad de (otroende, polyteister, syndare, etc.) utförde av gärningar och Vi ska göra sådana gärningar till spridda flytande partiklar av damm.” [Al-Furqān, 25:23]

Jag svarar på detta genom att påpeka att berättelsen som nämner denna vision är mursal (svag). Det var ett uttalande gjort av ‘Urwah enbart, som aldrig nämnde en stödande berättelse för att stödja det. Även om det var autentiskt är det bara en vision vilket inte är en giltig form av bevis ändå. Sedan kanske de bland hans familjemedlemmar som såg visionen inte ens hade accepterat Islām vid den tidpunkten, så de kan inte användas för att bevisa något.

Slutligen, även om vi accepterade det, skulle det anses vara bland de

speciella undantagen som beviljades Profeten ﷺ precis som hans farbror Abū Ṭālib beviljades en viss lindring från sitt straff i livet efter detta, förvisades till en liten fördjupning av Elden som ska nå hans anklar medan han bär två sandaler av eld som ska orsaka kokandet av hans hjärna, snarare än att fullständigt omslutas av den.⁵⁶

Vad gäller al-Shaykh Abū Zuhrah's omnämmande om att Thuwaybah var den förste att ge Abū Lahab glada budskap om hans nevös födelse och att han svarade på dessa nådiga nyheter med att frigöra henne på grund av den jubel han kände, finns det inga berättelser som stödjer en sådan händelse. Faktum är att detta nämndes av Abū Zuhrah fullständigt utan en berättarkedja!⁵⁷

”Presentera därför inte era döttrar eller systrar för mig för äktenskap”: [Ibn Ḥajar förklarar]: Al-Qurṭubī förklarar: Det är en försiktighetsmåttande varning avsedd för Umm Ḥabībah och Umm Salamah och vem som helst förutom dem från att någonsin i framtiden föreslå sådana äktenskap som är tydligt förbjudna.⁵⁸ Al-Nawawī förklarar: ”Era döttrar” syftar på Umm Salamahs dotter och ”systrar” syftar på Umm Ḥabībahs syster (må Allah vara nöjd med honom)⁵⁹ .(I

Splittandet av Profetens ﷺ Bröst

Berättat av Abū Ishāq på auktoritet av en grupp följeslagare som en gång sade till Allāhs Sändebud ﷺ: O Allāhs Sändebud! Berätta för oss om dig själv.” Han ﷺ svarade: ”Ja, jag är svaret på Ibrāhīms åkallelse, den som ‘Īsā levererade glada budskap till sitt folk om, och min moder såg en vision när hon var gravid med mig att ljus emanerade från henne vilket upplyste Shāms (norra Arabiens) slott.

Jag ammade bland Banī Sa’d ibn Bakr-stammen. Medan jag en gång befann mig i mina bröders sällskap bakom bosättningen och vaktade djuren i vår ägo närmades jag av två män, de plagg som täckte deras överkroppar vita, hållandet ett stort kärl fullt av is. De höll i mig och skar upp min mage i två delar och extraherade mitt hjärta och delade det i två delar.

De avlägsnade sedan en svart klump av koagulerat blod från det och kastade bort det. Sedan tvättade de mitt hjärta och min mage med den is de hade tagit med tills det var rent. Sedan sade den ene till den andre: ’Väg honom mot tio män från hans ummah’ så de vägde mig mot dem och jag var tyngre.

Sedan sade den ene: 'Väg honom mot hundra av hans ummah' så de vägde mig mot dem men jag var fortfarande tyngre. Sedan sade den ene: 'Väg honom mot tusen av hans ummah' så de vägde mig mot dem men jag var fortfarande tyngre. Så den ene sade: 'Övergiv denna vägning. Ty om ni vägde honom mot hela hans ummah, vore han fortfarande tyngre.'" ⁶⁰

Berättat av Aḥmad och Abū Nu‘aym i sin bok al-Dalā’il på auktoritet av ‘Utbaḥ ibn ‘Abd att en man en gång frågade Profeten ﷺ: "Beskriv ditt ursprung för mig, O Allāhs Sändebud?" Han ﷺ svarade:

Jag växte upp bland Banī Sa‘d ibn Bakr-stammen. Jag lämnade en gång bosättningen med några av stammens avkomma för att vakta några av djuren i vår ägo, utom att vi inte hade tagit med ransoner. Så jag sade: "O min bror! Återvänd till vår moder och hämta ransoner till oss." Så han avgick och jag stannade kvar med djuren. Sedan närmades jag av två vita fåglar, deras utseende liknande två gamar. Den ene sade till den andre: "Är det han?" till vilket den andre svarade: "Ja." Så de sänkte sig ned mot mig plötsligt, grep tag i mig och kastade mig ned med baksidan av mitt huvud mot marken.

De delade sedan upp min mage i två och avlägsnade mitt hjärta, delade det i två delar och extraherade ur det två klumpar av svart koagulerat blod. Sedan sade den ene till den andre: 'Hämta vatten och is' vilket de använde för att rengöra mina inälvor. Sedan sade den ene: 'Hämta kallt vatten' vilket de använde för att rengöra mitt hjärta. Sedan sade den ene: 'Hämta sakīnah (Guds närvaro, lugn eller stillhet)' vilket de spridde inom mitt hjärta. Sedan sade den ene till den andre: 'Sy ihop honom' så syde han ihop mig och placerade den siste profetens sigill på mitt hjärta. Sedan sade den ene till den andre: 'Lägg honom på en sida av vågen och tusen av hans ummah på den andra.'

Det var sedan som om jag observerade tusen människor ovanför mig (på grund av att han ﷺ var tyngre än dem alla), till den grad att jag oroade mig att några av dem kanske skulle kollapsa över mig. Han sade sedan: 'Om hela hans ummah vägdes mot honom, skulle vågen fortfarande luta till hans fördel.' De avgick sedan och lämnade mig ensam. Jag kände sedan en terror så svår att jag återvände till min moder och berättade för henne vad som hade utspelats. Hon oroade sig för att jag hade besatts av en demon och utropade: 'Jag söker att Allāh ger dig tillflykt och säkerhet!' Hon reste sedan på en kamel och bar mig medan hon red, tills hon slutligen levererade mig tillbaka till min moder. Hon sade till henne: 'Jag

har uppfyllt mitt förbund och utfört min plikt.' Hon fortsatte sedan att informera henne om vad som hade utspelats med mig, men min moder var oroad. Hon svarade och sade: 'Jag såg en vision att ljus emanerade från mig vilket upplyste Shāms (norra Arabiens) slott.'" 61

Berättat av Muslim på auktoritet av Anas ibn Mālik (må Allah vara nöjd med honom) som sade: Jibrīl (frid vare med honom) kom till Allāhs Sändebud ﷺ medan han lekte med några ungdomar. Han höll honom nere och delade upp hans hjärta. Han avlägsnade sedan hans hjärta och extraherade ur det en svart klump av koagulerat blod. Han sade sedan: "Detta är Shayṭāns del inom dig." Han rengöll sedan hans hjärta i ett guldfat innehållandes vatten från Zam Zam. Han bandagerade honom sedan och återvände det till sin plats. Ungdomarna hade flytt till hans moder — det vill säga, hans ammande — sägandes: "Muḥammad har verkligen mördats." Han ﷺ vände sig sedan mot dem med ansiktet blekt och utarmat på färg (av den svåra terror han kände). Anas sade sedan: "Jag kunde se stygnen från denna incident på hans ﷺ bröstborg."

"Jag amrades bland Banī Sa‘d ibn Bakr-stammen"

Al-Manāwī förklarar:

De mest hedervärda arabiska stammarna brukade sända sina barn för att ammas av de beduinska stammarnas ammande och vägrade att lämna sina nyfödda hos sina mödrar. Detta berodde på att de ville att deras barn skulle tillbringa sina formativa år bland beduinerna, vilket skulle underlätta för deras barn att tala ett ren vältalig arabisk tunga, medan exponering mot den hårda ökenmiljön möjliggjorde utvecklingen av överlägsen fysisk styrka, kraft och motståndskraft och göra det ännu mer troligt att de skulle utveckla egenskaperna hos en sann arab. I detta syfte sökte araberna ammande bland beduinkvinnorna. I detta avseende brukade ‘Abd al-Malik ibn al-Marwān (Umayyadisk khalif) säga: "Kärleken till al-Walīd (hans son) förstörde oss." Detta uttalande gjordes med hänvisning till al-Walīds oelokvent och ogrammatiska dialekt som han utvecklade till följd av att han tillbringade sina formativa år hos sin moder, medan hans bröder växte upp i öknen och talade ren arabiska och uppförde sig med exemplariska seder.⁶²

"Brottades ner honom"

Imām Muḥammad ibn ‘Alī ibn Ādam al-Ithyūbī förklarar: Det vill säga, tills han ﷺ var fullständigt liggande på marken.

”Delade upp hans hjärta”

Den del av hans bröst som ligger över hans hjärta.

”Detta är Shayṭāns del inom dig”

Det vill säga, den del av ditt hjärta som Shayṭān kunde ha använt för att viska ont till dig. Som al-Qurṭubī sade:

Denna koagulerade blodklump som avlägsnades var den del av hans ﷺ hjärta som hade accepterat onda sataniska viskelanden och utövat inflytande över honom för att besvara falska begär. Dess avlägsnande var ett medel genom vilket Profeten ﷺ beviljades undsättning från sin Shayṭān-kompanjon tills han beviljades fullständig befrielse från hans inflytande.

Al-Qāḍī ‘Iyāḍ sade:

Det är också möjligt att denna avlägsnade del av hans ﷺ hjärta var en av dess delar drabbad av förälskelsen med detta jordiska liv och lutade i riktning mot falska begär som sedan kunde samordnas av Shayṭān och användas för att vilseleda honom. Eller den del som avlägsnades var en som skulle ha nödvändiggjort tanklöshet eller glömska, dess avlägsnande representerar Allāhs — den Störste, den Allvise — exemplariska hantering av denna angelägenhet. Dessa är de dörrar genom vilka Shayṭān är i stånd att träda in vilka Profeten ﷺ har låtit avlägsnas från sitt hjärta, på ett sådant sätt att Shayṭān inte finner någon utväg eller väg mot att vilseleda honom ﷺ, precis som begäret till kvinnor avlägsnades från Yaḥyà (frid vare med honom).⁶³ Eller den avlägsnade delen var den delen av hans hjärta som hade accepterat Shayṭāns viskelanden och fick honom att söka det den fann behagligt. Dess avlägsnande underlättade Sändebudets ﷺ beviljande av säkerhet från alla sådana inbjudningar mot det föraktliga eller vedervärdiga. Hans hjärta tvättades och gjordes fullständigt ren på ett sådant sätt att inte en enda kvarlämnad jota av sådana delar återstod.

”Han rengöll sedan hjärtat i ett gulfat innehållandes vatten från Zam Zam”

Ett fat används här eftersom det var det mest välkända kärlet som användes för rengöring vid den tidpunkten. Visheten bakom att det är sammansatt av guld är att det representerar den mest prestigiosa varianten av kärll som används av Paradisets invånare och den mest värdefulla formen av rikedom (i detta jordiska liv). Det valdes också för sina specifika attribut som inte delas med andra ädelmetaller inklusive att eld inte kan konsumera det när det är suspenderat, och det förstörs inte när det är begravt i marken, och dess renhet förändras inte på något sätt. Från det mynteras en parabel av högsta renlighet och obefläckad natur, som i vanliga idiomatiska uttryck som: 'Han är renare än guld, en källa till lycka och glädje.' ⁶⁴

Detta bör inte fungera som bevis för användningen av sådana guldfat. Detta beror på att ḥadīthen beskriver änglars handlingar och detaljerar deras användning av det. Likaså har de som felaktigt använt sådana berättelser för att bevisa tillåtligheten av att skriva muṣḥafets ord med guld missat sin mark i denna fråga. Detta beror på att de som använde sådana gulddimpler i denna ḥadīth var änglar. Sålunda krävs bekräftelse av att de fick samma ansvar som vi vad gäller att följa sharī'ah innan en sådan slutsats kan dras. Dessutom skulle användningen av sådana guldkärl ha ansetts tillåtlig vid den tidpunkten ändå eftersom detta inträffade i Makkah, medan otillåtligheten av guld bara uppenbarades sedan Profeten ﷺ hade emigrerat till Madīnah. ⁶⁵

”Han bandagerade honom”

Det vill säga, vek tillbaka skinnet mot sig självt och återfäste och bandagerade det.

”Och återvände det till sin plats”

Ängeln återvände Profetens ﷺ hjärta tillbaka till sin plats i hans bröstorg.

”Ungdomarna hade flytt till hans moder”

Syftar på samma ungdomar som han ﷺ lekte med före incidenten. ”Flytt” som i, joggades eller promenerade snabbt.

”Hans moder — det vill säga, hans ammande”

Al-Nawawī sade:

Detta klargörande är ett tillägg från berättarna av ḥadīthen, även om det inte är klart för mig exakt vem de återvände till.” Hans ﷺ ammande var Ḥalīmah al-Sa‘diyyah, dottern till Ibn Dhu‘ayb vars namn var ‘Abdullāh ibn al-Ḥārith ibn Shijnah ibn Rizām ibn Nādhirah ibn Sa‘d ibn Bakr ibn Hawzān. Ibn ‘Abd al-Barr sade: ”Hon ammade Profeten ﷺ och utsattes för bevis (som bevisade hans profetskap), vi har utelämnat omnämmandet av det eftersom det är välkänt.” Det berättades också på auktoritet av ‘Aṭā’ ibn Yasār som sade: ”Ḥalīmah, dottern till ‘Abdullāh (och ammande till Profeten ﷺ som brukade amma honom) närmade sig Allāhs Sändebud ﷺ. Vid åsynen av henne ﷺ reste han sig och bredde ut sin ridā‘ (plagg som används för att täcka hans överkropp) för henne, på vilken hon satt.”

”Muḥammad har verkligen mördats”

Detta sades som ett resultat av att de observerade änglarna brottandes ned honom ﷺ mot marken och avlägsnade hjärtat från hans bröstorg.

Att Tillbakavisa Påståendet att Dessa Berättelser är Muḏṭarab66

Al-Qurṭubī sade:

Splittandet av bröstet som nämns i ḥadīthen av Anas (i Ṣaḥīḥ Muslim) är en isolerad incident som inträffade separat från det andra splittandet som nämns i ḥadīthen av Abū Dharr och Mālik ibn Ṣa‘ṣa‘ah som styrks av de två incidenterna som inträffar vid olika tider, platser och med olika beskrivningar. Vad gäller kronologin för de två händelserna inträffade den första när han ﷺ var mycket ung och den andra inträffade när han var äldre. Vad gäller platsen hände den första i ett område nära bosättningen runt Makkah och den andra inträffade vid hans bostadsplats. Vad gäller beskrivningarna, i en av dem avlägsnas det som skulle ha ansetts skadligt för honom ﷺ och hans hjärta rengörs, vilket fungerar som en indikation på hans ﷺ ofelbarhet i leveransen av hans budskap. Medan det i den andra händelsen rengörs hans ﷺ hjärta och fylls med visdom och īmān som en verklighetslikande förberedelse för honom ﷺ att visas det som Allāh ville

visa honom (från profetskapets tecken och bevis).

Låt inte de vilseleda er som tolkar dessa aḥādīth och påstår att detta splittande av Profetens ﷺ bröstorg inträffade bara en gång och försöker tillskriva misstag till vissa av berättarna av dessa ḥadīth för att stödja deras felaktiga påstående. Snarare är det mer lämpligt och passande att sådana misstag och bristfälliga antaganden tilldelas dessa tolkar snarare än berättarna av dessa aḥādīth, som själva är välkända imāmer och ḥuffāz. Hänvisa därför inte till vad de har nämnt i detta ämne, eftersom det inte finns någon opposition eller motsättning i vad vi har nämnt här. Vår syn på denna fråga är korrekt och ytterligare stärkt av lärda.

Imām Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī sade:

Anas ḥadīth — trots dess autenticitet och de från andra stödjande berättelser — är föremål för kritik av al-Shaykh Abū Zuhra som, efter att ha nämnt ḥadīthen som berättat av Muslim, sade:

”Och vi har fastställt att ingen av de berättelser som beskriver splittandet av Profetens ﷺ bröstorg är fullständigt fri från motsättning. Även om vi medger dessa berättelser som autentiska, anser vi dem inte acceptabla. Snarare hade vi ansett dem acceptabla om de hade varit autentiska. Men motsättningarna i dessa olika berättelser har fått oss att vägra att antingen acceptera eller förkasta dem.”

Vi svarar: Denna shaykh har använt liknelsen av sådana motsägelsefulla filosofiska argument för att förkasta autentiska aḥādīth och gjort ett lekfullt åtlöje av dessa berättelsers ord i syfte att vilseleda folk på ett sätt liknande den djävel som viskar i männens hjärtan som uppeldar dem mot begåendet av ondska och som drar sig tillbaka efter deras åminnelse av Allāh.⁶⁷ Det mest bristfälliga intellekt och det minst utbildade av mänskligheten kan lätt erkänna att om dessa berättelser verkligen var muḍṭarab, måste detta stipulera att de betraktas som oacceptabla. Detta beror på att varje ḥadīth som ges beteckningen muḍṭarab anses oacceptabel av de lärda. Därför, om dessa berättelser verkligen är muḍṭarab, bör de alla förkastas. Hur kan du då säga: ”Motsättningarna i dessa olika berättelser har fått oss att vägra att antingen acceptera eller förkasta dem”? Om du skulle presentera en person med pengar och den potentiella mottagaren inte tar dem, vore det ingen skillnad mellan dig som säger: ”Han har inte accepterat det” och ”Han förkastade det.” Innebörden är densamma; detta är en känsla som ingen finner särskilt tvetydig. Hur kan då Imām Abū Zuhrah göra ett sådant påstående i sin

bok? Verkligheten är att de aḥādīth som beskriver splittandet av Profetens ﷺ hedervärda bröstorg alla är autentiska. Bara de med en svag, kraftlös tilldelning av īmān, eller de som fullständigt saknar īmān överhuvudtaget, som ateisterna, hyser tvivel angående dem. Det finns absolut ingen sanning i den påstådda muḏḏarab-beteckning som getts utom ett ogrundade påstående som levererats så att denna imām kan förkasta dem.

Och i al-Ṣaḥīḥayn (al-Bukhārī och Muslim) i ḥadīthen berättad på auktoritet av Mālik ibn Ṣa‘ṣa‘ah i vilken incidenten av al-Isrā’ (Nattvandringen) nämns, öppnades Profetens ﷺ bröstorg igen den natten och tvättades med Zam Zam-vatten. Det finns ingen inneboende diskrepans i dessa multipla berättelser eftersom det är fullt möjligt att en sådan händelse inträffade två gånger under loppet av hans ﷺ liv, inträffade en gång när han var ung och igen natten för al-Isrā’ och fungerade som en verklighetslikande förberedelse som föregick hans framstöt som ambassadör till den högsta samlingen av änglar, som förberedde honom ﷺ för det privata samtal och den audiens som hölls mellan honom ﷺ och hans Herre – den Mäktige i ära. ⁶⁸

Ibn Ḥajar sade:

Det finns lärda som har invänt mot splittandet av Profetens bröstorg natten för al-Isrā’ och påstår att hans ﷺ bröstorg bara splittades en gång när han var ung medan han fortfarande befann sig bland Banī Sa‘d-stammen. Denna invändning är ytterst grundlös eftersom det finns flera berättelser som detaljerar splittandet av hans ﷺ bröstorg som inträffar även när han uppväcktes som profet, som nämnt av Abū Nu‘aym i al-Dalā’il (och nämnt ovan).

Det finns visdom i var och en av dessa incidenter. Vad gäller berättelsen från Muslim, tillägget av ‘Alqamah — berättaren: ”Detta är Shayṭāns del inom dig” inträffande när han ﷺ var ett spädbarn, underlättade för honom att växa upp i ett tillstånd som var opåverkat av Shayṭāns viskelanden. Sedan splittades hans ﷺ bröstorg en andra gång när han uppväcktes som profet som ett medel för att höja hans hedervärda status och tillåta honom att ta emot uppenbarelsen medan han besitter ett starkt hjärta i ett tillstånd av ren renhet.

Sedan splittades hans ﷺ bröstorg för en tredje gång natten för al-Isrā’

innan al-Mi‘rāj (hans ﷺ uppstigning till himlarna) som ett medel för förberedelse för hans efterföljande resa till himlarna och föregående det privata samtal han skulle ha med Allāh. Visheten bakom detta slutliga splittande kan också vara att det representerar den tredje gången vilket, i hans ﷺ shari‘ah, representerar det mest fullständiga antalet rengöringar (syftande på wudū’).

Sammanfattningsvis måste varje [autentisk] berättelse som nämner splittandet av hans ﷺ bröstorg, extraktionen av hans ﷺ hjärta, eller relaterar någon annan incident som överskrider normen fullständigt och helhjärtat accepteras utan att försöka tolka dem metaforiskt och citera oförmågan hos folket vid den tidpunkten att genomföra sådana bedrifter. Ingenting av det som har nämnts i detta avseende bör därför uppfattas som omöjligt. ⁶⁹

Lärdomar Härledda från Splittandet av Profetens ﷺ Bröstorg

Imām Muḥammad ibn ‘Alī ibn Ādam al-Ithyūbī sade:

I dessa aḥādīth görs Allāhs omsorg och uppmärksamhet för Sin Profet ﷺ riklig i det att Han underlättar att den del av Shayṭān som är närvarande i hans ﷺ hjärta extraheras på ett sådant sätt att den inte ska ha en effekt på honom. Al-Qurṭubī sade: "Splittandet av Profetens ﷺ bröstorg och avlägsnandet av hans hjärta som i dessa aḥādīth inträffade exakt som relaterat och i verkligheten (det vill säga, inte tolkat som varande i form av en vision eller en metaforisk tvättning). Ty det finns ingenting i texterna i dessa aḥādīth som skulle nödvändiggöra att de intellektuellt tolkas i en metaforisk mening. Och dessa händelser bör inte heller uppfattas som långsökta i relation till splittandet av ens bröstorg och efterföljande avlägsnande av deras hjärta ordinärt resulterar i döden, ty det representerar det normala och ovanliga tillståndet. Vad gäller Profetens ﷺ angelägenhet var de flesta av hans omständigheter extraordinära och genomförde det som vida överskrider normen antingen i form av mu‘jizah (mirakel) ⁷⁰ eller karāmah (förmågor beviljade av Allāh till Hans nära vänner och allierade som inte nödvändigtvis överskrider normen)."

Al-Qāḍī ‘Iyāḍ sade: "Denna ḥadīth representerar det starkaste beviset, det mest tydligt uppenbara kriteriet och den mest sunda formen av bevis som stärker madh`habt hos Sanningens Folk som tror att livet, döden och allt annat i existensen alla fullständigt är Allāhs — den Högstes — skapelse och resultatet av Hans handlingar. Han är inte bunden av begränsningarna

hos normala orsaker och effekter och parametrarna i den naturliga världen, och Han är inte heller föremål för förutsättningar som förutsätter händelsen av det Han vill utom där Han väljer att tillåta den naturliga händelseförloppet att äga rum. Annars kan Han välja att frångå dessa normer i enlighet med Sin vilja när Han väljer, implementerandes Sin kraft och förmåga på vilket sätt Han vill. Denna övertygelse är i kontrast till filosofernas och de som söker likhet med dem bland Mu‘tazilah. Eftersom splittandet av ens bröstorg, delandet av deras inälvor och avlägsnandet av deras hjärta, sedan splittandet och inspekterandet av det, sedan rengörandet och extraktionen av en del från det alla ordinärt resulterar i dödandet av en person och orsakar deras oundvikliga bortgång. Trots detta inträffade alla dessa handlingar i denna berättelse för Profeten ﷺ men han dog inte för att Allāh inte önskade det och inte befallde det. Snarare resulterade dessa samma handlingar som hade förstört en annan i hans ﷺ liv, beviljandet av en större styrka till hans själ och renderade hans angelägenhet mer perfekt och fullständig.”

Al-Jalāl al-Suyūṭī sade: ”De lärda har skiljt sig åt angående huruvida detta splittande av bröstet som beskrivits också inträffade för någon av de andra profeterna. Ibn al-Munīr sade: ’Splittandet av Profetens ﷺ bröstorg och det tålmod han visade under dessa incidenter liknar det tålmod som visades av den som utsetts för slakt (dvs. Ismā‘īl (frid vare med honom)). I verkligheten är det tålmod som visades av Profeten ﷺ under dessa händelser ännu mer storslaget och hedrande, eftersom slakten av Ismā‘īl inträffade som en exponering (dvs. ett test för att fastställa hans och hans faders Ibrāhīms mettle), medan splittandet av Profetens ﷺ bröstorg fysiskt inträffade. Dessutom inträffade det för honom ﷺ upprepade gånger under loppet av hans liv och dess tidigaste händelse när han fortfarande var tillräckligt ung för att ammas, en föräldralös pojke som angreps långt borta från sin familj.’” ⁷¹

”Zam Zam-vatten”

Detta är en indikation av den höga status som tillskrivs Zam Zam-vattnet. Ibn Abī Jamrah sade: ”Hans ﷺ hjärta tvättades inte med Paradisets vatten utan istället med Zam Zam-vatten eftersom dess ursprung är från Paradiset i sig, men har bosatt sig på jorden, vilket är avsett att fungera som en indikation på att hans ﷺ välsignelser ska förbli på jorden.” ⁷³

Profetens ﷺ Medkännande Behandling av Banī Sa‘d-Stammen på Grund av att Han Tillbringade Sina Formativa År Bland Dem

Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī sade:

Syftet med dessa berättelser är att klargöra att välsignelserna av Profeten ﷺ först upplevdes av hans ﷺ ammande Ḥalīmah al-Sa‘diyyah och hennes familj när han var ung. Sedan var hela Hawāzin-stammen mottagarna av hans ﷺ välsignelser när han tog deras folk tillfånga efter att de föll (i Ḥunayn-slaget) efter erövringen av Makkah. Efter deras nederlag implorade de honom ﷺ för sin frihet med hänvisning till att hans första ammande var bland dem och på grund av vilken han visade medkänsla och tillgivenhet mot dem och beviljade dem deras frihet. Som berättat av Muḥammad ibn Ishāq på auktoritet av ‘Amr ibn Shu‘ayb som berättade från sin fader som berättade från sin farfader som sade: Vi var med Allāhs Sändebud ﷺ under Ḥunayn-slaget. Vid tagandet av rikedomerna och fångarna från hans motståndare, närmades han av ambassadörer från Hawāzin-stammen — härstammandes från al-Ji‘rānah — som hade accepterat Islām. De sade till honom: ”O Allāhs Sändebud! Vi är familj och nära släktingar till varandra. Vi har drabbats av omständigheter som ni är väl medvetna om, välsigna oss därför och Allāh ska i sin tur välsigna er.” Deras talesman — en man vid namn Zuhayr ibn Ṣurad — stod sedan inför honom och sade: ”O Allāhs Sändebud! De fångar som för närvarande hålls i dessa inhägnader är era egna mödersyskonbarn och amma-mödrar som uppfostrade er när ni var ung. Vi åt en gång saltet (arabiskt uttryck som syftar på att söka patronage från, eller bilda en allians med) av Ibn Abī Shamir och al-Nu‘mān ibn al-Mundhir (två av de mest formidabla arabiska kungarna från det förflutna). Om vi drabbades av dem med en omständighet liknande den ni nu har drabbat oss med, skulle vi fortfarande förbli hoppfulla för deras gunst och vänlighet mot oss, ty ni är den bästa av patroner.” Sedan reciterade han följande verser av poesi:

Välsigna oss Allāhs Sändebud med generositet Ty sannerligen är ni en man som vi förlitar oss på och söker självbevarelse hos Välsigna kärnan av denna stam (kvinnorna och barnen) drabbade av olycka Dess enhet sliten isär av ödesödet Låt denna tid vara en av firande efter sorg Drabbande hjärtan som flödar av sorg och depression Så länge era välsignelser sprider sig kan inte rädda dem O innehavare av den största tilldelningen av tålmod när ni provas Välsigna de kvinnor från vilka ni brukade suga Minns er mun fylld med hennes mjölk vit som pärlor När ni var ett litet spädbarn som brukade suga från henne Välsigna de kvinnor från vilka ni

brukade suga Även om ni bedras av det ni har mottagit och övergett Gör inte oss lika de vars ära förlorades Och skona oss ty vi är ett ädelt folk Vi visar tacksamhet för våra välsignelser även om andra inte gör det Och vi ska bevara (ett löfte om tacksamhet och lojalitet till er) efter denna dag Donera förlåtelsens kläder till de från vilka ni brukade suga Ty era mödrar vars förlåtelse är välkänd Vi är hoppfulla att förlåtelse genomsyrar er Ty sann mänsklighet är att visa förlåtelse när man är segerrik Förlåt, Allāh ska förlåta det ni är rädda angående På Uppståndelsens Dag när ni vägledas till seger

Allāhs Sändebud ﷺ svarade: "Vad gäller det som har tagits tillfånga i mitt namn och i Banī 'Abd al-Muṭṭalib-stammens namn, lämnar jag för Allāh och för er." Vid hörandet av detta sade Anṣār: "Och vår tilldelning av det är på liknande sätt för Allāh och Hans Sändebud ﷺ."

Han ﷺ frigjorde sedan deras familjer som hade tagits tillfånga. Sammantaget var de sextusen kvinnor och barn till vilka han skänkte en stor mängd boskap och folk. Detta representerar alltså allt hans ﷺ stora välsignelser som expedierades till hans undersåtar i detta jordiska liv. Om det är fallet, vad bör vi rimligtvis anta att resultatet ska bli i livet efter detta för de som håller fast vid hans Sunnah? ⁷³

Slutnoter:

[1] Källa: Al-Ta'liqāt al-Mukhtaṣarah 'alā al-'Aqīdat al-Ṭahāwīyyah: 59.

[2] Autentisk: berättad av al-Bukhārī: 7.

[3] Hänvisar till den autentiska ḥadīthen med denna ordalydelse som berättad av Muslim: 2278.

[4] Autentisk: berättad av al-Bukhārī: 3538.

[5] Berättad av al-Bayhaqī i Dalā'il al-Nubuwwah 1:164.

[6] Autentisk: för namnen Muḥammad, Aḥmad, al-Māḥī, al-Ḥāshir och al-'Āqib, se al-Bukhārī: 3532.

[7] Hänvisar till den autentiska ḥadīthen i vilken han ﷺ sade att han ska vara den förste att dela jordens yta ovan hans grav på Uppståndelsens Dag. Se Muslim: 2278.

[8] Autentisk: för namnen Muḥammad, Aḥmad, al-Muqaffī, al-Ḥāshir, Nabī al-Tawbah och Nabī al-Raḥmah, se Muslim: 2355.

[9] Autentisk: berättad av al-Ṭabarānī i al-Awsaṭ: 2716 och graderad autentisk av Shaykh al-Albānī i al-Sirāj al-Munīr: 3928.

[10] Hänvisar till al-Aḥzāb, 33:40.

[11] Hänvisar till flera ställen i Qur'ānen inklusive: al-Isrā', 17:1 och al-

Furqān, 25:1.

[12] Al-A'rāf 7:157 och Aḥzāb 33:45.

[13] Hūd 11:17.

[14] Aḥzāb 33:45.

[15] Aḥzāb 33:46.

[16] Tawbah 9:128.

[17] Ghāshiyah 88:21.

[18] Al-Anbiyā' 21:107.

[19] Al-Ḍuḥā 93:11.

[20] Al-Shūrā 42:52.

[21] Källa: Daf' Īhām al-Idṭirāb: 263.

[22] Ḥasan: berättad av al-Ṭabarānī i al-Awsaṭ: 4728 och graderad Ḥasan av Shaykh al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Jāmi' al-Ṣaghīr: 3225.

[23] Källa: Al-Tanwīr 5:474.

[24] Autentisk: berättad av al-Bukhārī: 3557.

[25] Källa: Faṭḥ al-Bārī 6:574.

[26] Källa: Al-Tanwīr 4:552.

[27] Autentisk: berättad av Muslim: 2276.

[28] Källa: Al-Tanwīr 3:268.

[29] Källa: Al-Baḥr al-Muḥīṭ 37:184-185.

[30] Autentisk: berättad av Aḥmad: 1788 och al-Tirmidhī: 3607 och graderad autentisk av Shaykh al-Albānī i al-Sirāj al-Munīr.

[31] Källa: Fayḍ al-Qadīr 2:232.

[32] Autentisk: berättad av Muslim: 2278 utan tillägget 'utan stolthet'.

Ḥadīthen med detta tillägg berättas av Ibn Ḥibbān: 5146 och graderas autentisk av Shaykh al-Albānī i al-Ṣaḥīḥah: 1571.

[33] Källa: Qūt al-Muḡtadhī 2:781.

[34] Källa: Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 9-12.

[35] Autentisk: berättad av Muslim: 1162.

[36] Källa: Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 13.

[37] Källa: Sharḥ Riyāḍ al-Ṣāliḥīn 5:310.

[38] Källa: Al-Ḍiyā' al-Lāmi': 670.

[39] Autentisk: berättad av al-Ḥākim: 4224 och graderas autentisk av Shaykh al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 13.

[40] Källa: Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 13.

[41] Källa: Al-Ḍiyā' al-Lāmi': 670.

[42] Källa: Tafsīr al-'Uthaymīn: Juz' 'Ammā: 319-320.

[43] Autentisk: berättad av al-Bukhārī: 2302 och Muslim: 1355.

[44] Hänvisar till den autentiska ḥadīthen berättad av al-Bukhārī: 1519.

[45] Källa: Tafsīr Ibn Rajab al-Ḥanbalī 2:635.

[46] Autentisk: berättad av al-Ḥākim: 4174 och graderas autentisk av

Shaykh al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 13.

^[47] Källa: Al-Fawākih al-Shahiyyah: 280.

^[48] Ḥasan: berättad av Ibn Kathīr i al-Sīrah min al-Bidāyah wa-al-Nihāyah 1:213 och graderad Ḥasan av Shaykh al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 14.

^[49] Ḥasan: berättad av Shaykh al-Islām ibn Taymiyyah i al-Jawāb al-Ṣaḥīḥ 5:167-8 och Ibn Kathīr i al-Bidāyah wa-al-Nihāyah 3:394 och graderad Ḥasan av Shaykh al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 14.

^[50] Källa: Al-Jawāb al-Ṣaḥīḥ 5:160-186.

^[51] Källa: Makānat al-Ṣaḥābah: 11-12.

^[52] Autentisk: Al-Bukhārī: 5057.

^[53] Autentisk: Muslim: 1449.

^[54] Hänvisar till al-Nisā', 4:23.

^[55] Översättarens not: Parenteser är ett tillägg från Sharḥ al-Nawawī 'alá Muslim: 10:26. ^[56] Autentisk: berättad av Muslim: 209.

^[57] Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 15-16.

^[58] Faṭḥ al-Bārī, 9:142-146.

^[59] Sharḥ al-Nawawī 'alá Muslim 10:26.

^[60] Autentisk: berättad av Abū Ishāq 2:600 och graderad autentisk av Shaykh al-Albānī i Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 16 och i Silsilah al-Aḥādīth al-Ṣaḥīḥah: 1546.

^[61] Autentisk: berättad av Aḥmad: 7647 och graderad autentisk av Shaykh al-Albānī i Ṣilsilah al-Aḥādīth al-Ṣaḥīḥah: 373.

^[62] Fayḍ al-Qadīr 3:38.

^[63] Shaykh Ibn 'Uthaymīn sade angående Yaḥyá (frid vare med honom) som beskrivs som 'ḥaṣūr (avhållandes sig från kvinnor)': Ḥaṣūr syftar på den som skyddar sig från alla former av låga, föraktliga beteenden. Vad gäller de Qur'ān-tolkar som påstår att ḥaṣūr syftar på en som är oförmögen att ha sexuella relationer med kvinnor, är detta ett påstående som tydligt kräver omöverbärande. Detta beror på att oförmågan att ha sexuella relationer med kvinnor inte är inneboende lovvärd eftersom den inte representerar en avsiktlig egenskap som antas eller porträtteras, snarare är det ett fel och en bristfällighet hos en man. Det finns också en annan åsikt som tolkar ḥaṣūr som syftande på en man som inte ägnar sig åt sexuellt umgänge med någon kvinna som är olaglig för honom. Detta skulle innebära att termen ḥaṣūr beskriver hans fullständiga kyskhet och blygsamhet vilket utan tvekan är en lovvärd egenskap. Den ovannämnda åsikten vi har föreslagit (som är att den syftar på den som skyddar sig från alla former av låga, föraktliga beteenden) är dock mer heltäckande än denna och bör därför ges företräde framför andra åsikter som är mindre allmänna. Ty den mer heltäckande åsikten är inkluderande av alla andra åsikter och inte vice versa (eftersom den som avhåller sig från föraktliga handlingar i allmänhet oundvikligen avhåller sig från olagligt sexuellt

umgänge och andra låga handlingar).” Se Tafsīr al-‘Uthaymīn: Āli ‘Imrān, 1:235.

^[64] al-Baḥr al-Muḥīṭ 4:493.

^[65] al-Baḥr al-Muḥīṭ 4:493.

^[66] Muḍṭarab: En variant av svag ḥadīth karakteriserad av flera autentiska berättelser av samma incident som konflikter med varandra.

[67] Hänvisar till Sūrah al-Nās, 114:4.

^[68] Ṣaḥīḥ al-Sīrah, 18-19.

^[69] Faṭḥ al-Bārī, 7:204.

^[70] Angående användningen av ordet mu‘jizah i relation till de tecken som beviljades profeterna, sade Shaykh Ibn ‘Uthaymīn: ”Det är mest lämpligt att ordet āyah (tecken) används istället för ordet mu‘jizah (mirakel). Detta beror på att det inte finns ett enda tillfälle i Qur’ānen eller sunnan i vilket ordet mu‘jizah används för att beskriva de tecken som Allāh beviljar Sina profeter. De beviljades āyāt (tecken). Detta ord är också närmast den avsedda innebörden som kommuniceras eftersom ordet mu‘jizah (mirakel) kan användas till och med i relation till magikernas verk. Därför beviljades profeterna āyāt (tecken) som intygade deras sanningshalt, som Allāh sade:

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ

‘Sannerligen har Vi sänt Våra Sändebud med tydliga bevis...’ (Al-Ḥadīd, 57:25)

Det vill säga, tecken som fungerade som ’tydliga bevis’. Också, som Profeten ﷺ sade: ’Allāh sände inte en enda profet utom att de beviljades det som nödvändiggör tro på dem.’ Av denna anledning ska ni fullständigt utplåna ordet ’mu‘jizah (mirakel)’ från ert lexikon och inte låta er luras av dess frekventa användning i många skrivna verk. Detta var en punkt som lyftes fram av Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah i Kitāb al-Nubuwwāt.” Se Liqā’ al-Bāb al-Maftūḥ 17:84.

^[71] Al-Khaṣā’iṣ al-Kubrā, 1:112.

^[72] Dhakhīrat al-‘Uqbā, 6:29.

^[73] Ṣaḥīḥ al-Sīrah: 19-22.

Källa: troid.org/the-biography-of-the-prophet-muhammad

Översatt av: *Bilal abu Omar*